

UWAGI O OBLATYWANIU MODELU

Wykonane modele: „Kaczka”, „Osa”, „Gacek” i „Drop” sprawdzamy jeszcze raz, czy nie posiadają usterek, takich jakie ilustrują rysunki nr 1. Są to m.in.: A — prawa część skrzydła podgięta za bardzo do góry, B — prawa część statecznika poziomego podgięta za bardzo do góry, C — lewa część skrzydła i prawa część statecznika poziomego wygięta łukowato, D — lewa część skrzydła i prawa część statecznika poziomego zwichrowana (skręcona), E — kadłub lub statecznik pionowy skręcony w prawo.

Niedokładności te najczęściej zdarzają się przy wykonywaniu tego rodzaju modeli. Model z takimi usterekami nie będzie mógł wykonywać poprawnych lotów. Prawidłowy jego wygląd przy widoku z przodu obrazuje rysunek F.

Rysunek nr 2 ilustruje fazy lotu modelu: A — ster kierunkowy wychylony w lewo — model skręca w lewo, B — ster wysokości (statecznik poziomy) wychylony do góry — model leci do góry, C — ster wysokości wychylony w dół — model leci w dół, D — lewa lotka wychylona w dół, a prawa w górę — model przechyla się na prawą stronę.

Rysunek nr 3 obrazuje lot modelu: A — ster wysokości (statecznik poziomy) wychylony za bardzo do dołu — model wypuszczony z ręki leci stromym łukiem i uderza przodem kadłuba w ziemię w bliskiej odległości, B — ster wysokości wychylony za bardzo do góry — model leci do góry, załamuje swój lot (w gwarze lotniczej „pompuje”) i nieprawidłowo ląduje także w pobliskiej odległości, C — model dobrze wystabilizowany wykonuje lot po

łagodnym łuku i ląduje prawidłowo w odpowiedniej odległości.

Modele należy wypuszczać z ręki do lotu ślizgowego z odpowiednim wyczuciem. Nie należy robić tego gwałtownie do góry lub w dół, lecz z wyciągniętej do góry ręki płynnym ruchem w poziomie do przodu, aby model wykonał poprawny i równy lot w prostej linii po lekkim łuku. Efektowne loty każdego z tych modeli będą nagrodą za staranną pracę i miłą rozrywką.